CONSILIUL ECONOMIC ŞI SOCIAL
INTRARE Nr. 7854
IEŞIRE
Ziua 27 Luna 11 20 26

ROMANIA

Expunere de motive

privind completarea Legii nr. 307/2006 privind apărarea împotriva incendiilor

Protecţia vieţii, sănătăţii şi integrităţii persoanelor împotriva incendiilor constituie o obligaţie fundamentală a autorităţilor publice, a cărei îndeplinire presupune nu numai organizarea şi exercitarea atribuţiilor de intervenţie, dar şi instituirea unor mecanisme de prevenire adaptate naturii riscurilor, destinaţiei construcţiilor şi capacităţii persoanelor de a se proteja în situaţii de pericol.

Incendiile produse în locuinţe şi intoxicaţiile cu monoxid de carbon prezintă particularităţi care justifică o reglementare distinctă a anumitor obligaţii preventive, având în vedere că producerea acestor evenimente poate determina pierderi de vieţi omeneşti, vătămări corporale şi distrugeri materiale, inclusiv în împrejurări în care identificarea timpurie a pericolului ar permite evacuarea persoanelor şi solicitarea intervenţiei serviciilor specializate.

Riscul asociat incendiilor domestice dobândeşte o gravitate suplimentară în cazul persoanelor care, din cauza vârstei, a dizabilităţii, a dependenţei de servicii sociale ori a precarităţii resurselor economice, pot întâmpina dificultăţi în identificarea unei situaţii periculoase, în evacuarea locuinţei sau în asigurarea mijloacelor tehnice necesare prevenirii consecinţelor acesteia.

Potrivit datelor comunicate de Inspectoratul General pentru Situaţii de Urgenţă la 3 martie 2026, în România se produc, în medie, 19 incendii zilnic, cu consecinţe asupra siguranţei persoanelor şi integrităţii bunurilor. Aceste date evidenţiază caracterul permanent al riscurilor asociate incendiilor şi necesitatea dezvoltării unor forme de prevenire care să permită identificarea pericolului anterior producerii unor consecinţe ireversibile.

În materia intoxicaţiilor cu monoxid de carbon, particularitatea riscului rezultă din caracteristicile acestui gaz, care nu poate fi identificat prin simţurile obişnuite şi a cărui acumulare în spaţii închise poate produce intoxicaţii grave sau decesul persoanelor expuse. Utilizarea echipamentelor care funcţionează cu combustibili impune, în consecinţă, o atenţie distinctă acordată identificării timpurii a concentraţiilor periculoase de monoxid de carbon.

Legea nr. 307/2006 privind apărarea împotriva incendiilor reglementează cadrul general al activităţilor de prevenire şi stingere a incendiilor, obligaţiile persoanelor fizice şi juridice, competenţele autorităţilor publice, precum şi regimul controlului şi al răspunderii pentru nerespectarea dispoziţiilor legale. Caracterul general al acestei reglementări impune examinarea particularităţilor aplicării măsurilor preventive în locuinţele individuale şi apartamentele din clădirile de locuit, în condiţiile în care destinaţia rezidenţială a spaţiilor, caracteristicile tehnice ale construcţiilor şi riscurile efective de incendiu reclamă o aplicare proporţională a obligaţiilor legale şi a măsurilor dispuse de autorităţile competente.

Prezenta propunere legislativă urmăreşte completarea cadrului normativ existent prin instituirea unor dispoziţii exprese referitoare la proporţionalitatea măsurilor de prevenire, verificare şi sancţionare, precum şi prin stabilirea unor obligaţii de dotare cu dispozitive autonome de detectare a fumului şi monoxidului de carbon pentru locuinţele în care domiciliază sau locuiesc persoane aparţinând categoriilor vulnerabile.

Prima componentă a intervenției legislative privește introducerea art. 2^1 în Legea nr. 307/2006, prin care se propune consacrarea expresă a principiului proporționalității în stabilirea măsurilor de prevenire, verificare și sancționare aplicabile locuințelor individuale și apartamentelor din clădirile de locuit. Potrivit soluției normative propuse, măsurile dispuse de autoritățile competente trebuie raportate la nivelul riscului de incendiu, determinat în conformitate cu reglementările tehnice în vigoare, precum și la destinația locuinței. Această reglementare urmărește individualizarea intervenției administrative în funcție de natura riscului constatat, fără instituirea unor obligații disproporționate și fără diminuarea cerințelor legale privind apărarea împotriva incendiilor.

Totodată, se propune reglementarea posibilității remedierii neconformităților constatate în locuințele individuale și apartamentele din clădirile de locuit, anterior aplicării sancțiunilor contravenționale, prin stabilirea de către personalul cu atribuții de control a unor măsuri de remediere și a unui termen rezonabil de conformare.

Soluția legislativă instituie o distincție între nerespectarea unor obligații legale pentru care remedierea poate fi realizată într-un interval determinat și situațiile care prezintă un pericol iminent pentru viața, sănătatea sau integritatea persoanelor, pentru care este menținută posibilitatea intervenției imediate a autorităților competente.

Reglementarea nu urmărește exonerarea persoanelor de îndeplinirea obligațiilor privind apărarea împotriva incendiilor, însă stabilirea unei succesiuni între constatarea neconformității, dispunerea măsurilor de remediere și aplicarea sancțiunii contravenționale, în limitele prevăzute de lege și cu respectarea cerințelor de protecție a persoanelor.

A doua componentă a propunerii legislative privește instituirea obligației de dotare cu detectoare autonome de fum a locuințelor individuale și apartamentelor din clădirile de locuit în care domiciliază sau locuiesc persoane aparținând categoriilor vulnerabile, precum și a obligației de dotare cu detectoare de monoxid de carbon în locuințele respective în care există echipamente care utilizează combustibili. Această obligație are caracter preventiv și urmărește identificarea timpurie a incendiilor și a concentrațiilor periculoase de monoxid de carbon, astfel încât persoanele aflate în locuință să poată fi avertizate înainte ca situația de pericol să producă urmări grave.

Necesitatea reglementării rezultă din diferențele obiective existente între capacitatea persoanelor de a identifica un pericol, de a reacționa în timp util și de a asigura, prin resurse proprii, instalarea unor dispozitive de avertizare. În cazul persoanelor vârstnice care locuiesc singure, al persoanelor cu handicap grav sau accentuat și al persoanelor aflate în situații de vulnerabilitate socială, aceste particularități justifică instituirea unor obligații preventive cu aplicare etapizată.

Reglementarea propusă stabilește termene diferențiate pentru îndeplinirea obligațiilor, în raport cu categoriile de beneficiari. Astfel, pentru locuințele în care locuiesc persoane încadrate în grad grav sau accentuat de handicap este prevăzut un termen de 12 luni, pentru locuințele persoanelor cu vârsta de peste 65 de ani care trăiesc singure ori exclusiv împreună cu alte persoane vârstnice este stabilit un termen de 24 de luni, iar pentru celelalte categorii vulnerabile este prevăzut un termen de 36 de luni. Aplicarea etapizată urmărește asigurarea unui interval de conformare diferențiat,

corespunzător priorității acordate persoanelor cu o vulnerabilitate accentuată, precum și posibilității organizării progresive a activităților de dotare, instalare și monitorizare.
Pentru construcțiile noi sau pentru cele supuse autorizării, în care urmează să domicilieze persoane aparținând categoriilor vulnerabile, proiectul prevede îndeplinirea obligațiilor de dotare anterior recepției la terminarea lucrărilor, în scopul asigurării existenței dispozitivelor de avertizare înainte de utilizarea locuinței. Obligația instalării și menținerii în stare de funcționare a detectoarelor revine proprietarilor sau, după caz, utilizatorilor locuințelor, potrivit dispozițiilor propuse. Această reglementare urmărește asigurarea continuității funcționării dispozitivelor, având în vedere că eficiența măsurii preventive presupune nu numai instalarea inițială, dar și întreținerea corespunzătoare a echipamentelor pe durata utilizării acestora.

Pentru respectarea cerințelor de securitate și fiabilitate, proiectul prevede utilizarea unor detectoare conforme cu standardele europene aplicabile și certificate potrivit legislației în vigoare.

Categoriile vulnerabile avute în vedere de propunerea legislativă includ persoanele și familiile beneficiare ale venitului minim de incluziune, persoanele încadrate în grad grav sau accentuat de handicap, persoanele beneficiare de servicii sociale rezidențiale sau la domiciliu, persoanele cu vârsta de peste 65 de ani care locuiesc singure ori exclusiv împreună cu alte persoane vârstnice, precum și alte categorii stabilite expres prin lege ca fiind în risc de excluziune socială sau vulnerabilitate. Individualizarea acestor categorii urmărește corelarea măsurilor de prevenire a incendiilor cu situațiile în care vulnerabilitatea personală ori socială poate diminua posibilitatea procurării și utilizării mijloacelor de avertizare timpurie.

O componentă distinctă a intervenției legislative privește reglementarea posibilității autorităților administrației publice locale de a derula, în colaborare cu Inspectoratul General pentru Situații de Urgență, programe de sprijin destinate dotării locuințelor persoanelor vulnerabile cu detectoare autonome de fum și detectoare de monoxid de carbon. Necesitatea acestei reglementări rezultă din raportul dintre instituirea unei obligații legale de dotare și capacitatea economică a persoanelor cărora li se adresează. În absența unor mecanisme de sprijin, obligația de achiziționare și instalare a dispozitivelor ar putea reprezenta o sarcină financiară dificil de suportat pentru persoanele și familiile beneficiare ale unor forme de protecție socială.

Prin programele propuse se creează posibilitatea acordării unui sprijin pentru îndeplinirea obligațiilor de dotare, în limitele resurselor financiare disponibile și ale condițiilor stabilite potrivit legii. Reglementarea stabilește eligibilitatea persoanelor și familiilor aparținând categoriilor vulnerabile și prevede aprobarea, prin hotărâre a Guvernului, a normelor metodologice referitoare la procedura de accesare, documentele justificative și mecanismul de implementare a programelor.

Finanțarea acestora poate fi realizată din sume alocate de la bugetul de stat prin bugetul Ministerului Afacerilor Interne, fonduri externe nerambursabile, donații și sponsorizări, precum și din alte surse legal constituite. Totodată, autoritățile administrației publice locale pot contribui la finanțarea programelor prin hotărâri ale consiliilor locale, în limita fondurilor aprobate prin bugetele locale. Caracterul facultativ al programelor de sprijin permite autorităților administrației publice locale să decidă participarea la finanțarea acestora, în condițiile legii și în raport cu resursele bugetare

aprobate, fără instituirea unei obligații generale de finanțare în sarcina tuturor unităților administrativ-teritoriale.

În vederea asigurării unor condiții unitare de aplicare, propunerea legislativă prevede aprobarea, prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Afacerilor Interne, a normelor metodologice privind instalarea, utilizarea și întreținerea detectoarelor autonome de fum și de monoxid de carbon.

Reglementarea secundară urmează să stabilească modalitățile tehnice și procedurale de aplicare a obligațiilor instituite prin lege, fără modificarea categoriilor de destinatari, a condițiilor de eligibilitate sau a termenelor de conformare stabilite prin dispozițiile legale.

Sub aspectul implicațiilor sociale, aplicarea măsurilor propuse este destinată îmbunătățirii capacității de avertizare timpurie în locuințele persoanelor vulnerabile, reducerii expunerii la consecințele incendiilor și intoxicațiilor cu monoxid de carbon și facilitării accesului la mijloace tehnice de prevenire pentru persoanele care nu dispun de resurse economice suficiente.

Sub aspectul implicațiilor financiare, instituirea obligațiilor de dotare presupune cheltuieli pentru achiziționarea, instalarea și întreținerea dispozitivelor de către proprietarii sau utilizatorii locuințelor vizate. Programele de sprijin prevăzute de inițiativă pot implica alocări bugetare de la bugetul de stat și contribuții ale autorităților administrației publice locale, în condițiile stabilite de lege și în limita fondurilor aprobate. Determinarea necesarului financiar pentru aplicarea reglementării presupune evaluarea numărului de locuințe eligibile, a tipurilor de detectoare necesare, a costurilor de achiziție și instalare și a posibilităților de finanțare a programelor de sprijin.

În privința implicațiilor instituționale, propunerea legislativă utilizează competențele existente ale autorităților administrației publice locale, ale Ministerului Afacerilor Interne și ale Inspectoratului General pentru Situații de Urgență, fără a prevedea înființarea unor noi autorități sau structuri administrative.

Reglementarea are în vedere aplicarea diferențiată a obligațiilor preventive, proporționalitatea măsurilor dispuse de autoritățile competente și instituirea unor forme de sprijin pentru persoanele vulnerabile, cu păstrarea obligațiilor generale de apărare împotriva incendiilor prevăzute de legislația în vigoare.

Prin soluțiile propuse se urmărește completarea regimului juridic al prevenirii incendiilor în locuințele individuale și apartamentele din clădirile de locuit, prin introducerea unor obligații exprese privind utilizarea dispozitivelor autonome de avertizare și prin reglementarea posibilității finanțării unor programe destinate persoanelor vulnerabile.

Finalitatea intervenției legislative constă în instituirea unor cerințe preventive adaptate situației persoanelor expuse unor riscuri sporite, cu respectarea principiului proporționalității, a competențelor autorităților publice și a cerințelor tehnice aplicabile echipamentelor de detectare a incendiilor și a monoxidului de carbon.

Față de considerentele prezentate, se supune Parlamentului României, spre dezbatere și adoptare, prezenta propunere legislativă.

Deputat Raisa Enachi
Circumscripția electorală nr. 39, Vaslui

CONSILIUL ECONOMIC ŞI SOCIAL
INTRARE Nr. 7854
IEŞIRE
Ziua 27 Luna 11 20 26

ROMANIA
PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAŢILOR SENAT

Lege
pentru completarea Legii nr. 307/2006 privind apărarea împotriva incendiilor

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. – Legea nr. 307/2006 privind apărarea împotriva incendiilor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 297 din 17 aprilie 2019, cu modificările şi completările ulterioare, se completează după cum urmează:

1. După articolul 2 se introduce **un nou articol, art. 2¹,** cu următorul cuprins:
Art. 2¹
(1) În aplicarea prezentei legi, pentru locuinţele individuale şi apartamentele din clădirile de locuit, măsurile de prevenire, verificare şi sancţionare se dispun de către autorităţile competente, în mod proporţional cu nivelul de risc de incendiu, stabilit potrivit reglementărilor tehnice în vigoare.
(2) Măsurile prevăzute la alin. (1) se stabilesc de către autorităţile competente fără a institui obligaţii disproporţionate în raport cu nivelul de risc de incendiu şi cu destinaţia locuinţei.
(3) În cazul constatării unor nerespectări ale obligaţiilor prevăzute de prezenta lege privind apărarea împotriva incendiilor în locuinţele individuale şi apartamentele din clădirile de locuit, personalul cu atribuţii de control dispune, după caz, măsuri de remediere şi stabileşte un termen rezonabil pentru conformare, anterior aplicării sancţiunilor contravenţionale, cu excepţia situaţiilor care prezintă un pericol iminent pentru viaţa, sănătatea sau integritatea persoanelor.
(4) Aplicarea prezentului articol nu aduce atingere obligaţiilor specifice prevăzute de prezenta lege.

2. După articolul 19 se introduce **un nou articol, art. 19¹,** cu următorul cuprins:
Art. 19¹
(1) În scopul protejării vieţii, sănătăţii şi integrităţii persoanelor, locuinţele individuale şi apartamentele din clădirile de locuit în care domiciliază sau locuiesc persoane din categoriile vulnerabile se dotează cu detectoare autonome de fum, conforme cu reglementările tehnice în vigoare.
(2) În locuinţele prevăzute la alin. (1) în care există echipamente care utilizează combustibili se dotează şi cu detectoare de monoxid de carbon, conforme cu reglementările tehnice în vigoare.
(3) Obligaţiile prevăzute la alin. (1) şi (2) se aplică etapizat, după cum urmează:
a) în termen de 12 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi pentru locuinţele în care locuiesc persoane încadrate în grad grav sau accentuat de handicap;
b) în termen de 24 de luni pentru locuinţele în care locuiesc persoane cu vârsta de peste 65 de ani care trăiesc singure ori exclusiv împreună cu alte persoane vârstnice;

c) în termen de 36 de luni pentru celelalte categorii vulnerabile prevăzute la alin. (6).
Normele metodologice stabilesc exclusiv procedura de implementare și monitorizare a obligațiilor prevăzute de prezentul alineat.
(4) Pentru construcțiile noi sau pentru cele supuse autorizării, în care urmează să domicilieze persoane din categoriile vulnerabile, obligațiile prevăzute la alin. (1) și (2) se aplică obligatoriu anterior recepției la terminarea lucrărilor.
(5) Proprietarii sau, după caz, utilizatorii locuințelor prevăzute la alin. (1) au obligația de a asigura instalarea și menținerea în stare de funcționare a dispozitivelor prevăzute la alin. (1) și (2).
(6) Detectoarele autonome de fum și detectoarele de monoxid de carbon utilizate în aplicarea prezentului articol trebuie să respecte standardele europene aplicabile și să fie certificate potrivit legislației în vigoare.
(7) În sensul prezentului articol, prin categorii vulnerabile se înțelege:
a) persoanele și familiile beneficiare ale venitului minim de incluziune;
b) persoanele încadrate în grad grav sau accentuat de handicap;
c) persoanele care beneficiază de servicii sociale rezidențiale sau la domiciliu;
d) persoanele cu vârsta de peste 65 de ani care locuiesc singure sau exclusiv împreună cu alte persoane vârstnice;
e) alte categorii stabilite expres prin lege ca fiind în risc de excluziune socială sau vulnerabilitate.

3. După articolul 48 se introduce **un nou capitol, Capitolul V^1, un nou articol, art. 48^1**, cu următorul cuprins:

CAPITOLUL V^1: Programe de prevenire și sprijin pentru protecția populației împotriva incendiilor și intoxicațiilor cu monoxid de carbon

Art. 48^1
(1) Autoritățile administrației publice locale pot derula, în colaborare cu Inspectoratul General pentru Situații de Urgență, programe de sprijin pentru dotarea locuințelor aparținând categoriilor vulnerabile cu detectoare autonome de fum și detectoare de monoxid de carbon.
(2) Sunt eligibile pentru accesarea programelor prevăzute la alin. (1) persoanele și familiile care se încadrează în categoriile vulnerabile prevăzute la art. 19^1 alin. (6). Normele metodologice aprobate prin hotărâre a Guvernului stabilesc procedura de accesare, documentele justificative și mecanismul de implementare.
(3) Programele prevăzute la alin. (1) se pot finanța din:
a) sume alocate de la bugetul de stat prin bugetul Ministerului Afacerilor Interne;
b) fonduri externe nerambursabile;
c) donații și sponsorizări, în condițiile legii;
d) alte surse legal constituite.
(4) Autoritățile administrației publice locale pot contribui la finanțarea programelor prevăzute la alin. (1) prin hotărâre a consiliului local și în limita fondurilor aprobate prin bugetele locale.

4. După articolul 47 se introduce **un nou articol, art. 47[1],** cu următorul cuprins:

Art. 47[1]

(1) Normele metodologice privind instalarea, utilizarea și întreținerea detectoarelor autonome de fum și de monoxid de carbon prevăzute la art. 19[1] se aprobă prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Afacerilor Interne, în termen de 90 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi.

Art. II – Prezenta lege intră în vigoare la 90 de zile de la publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I.